

til Forøgelse af Fattigudgifterne, som jeg før pegede paa, og Forøgelse af en Række andre Udgifter, der nu en Gang er Følgen af at være Garnisonsby; det maa vi overveje ganske selvfølgeligt overfor de Tal og Summer, som den højtærede Minister stiller op, hvorefter man skulde kunne drage en saa betydelig Fordel af Militæret. Vi tror bare ikke paa den, fordi den ikke er der.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Selvfølgelig maa man overveje, i hvor høj Grad det er til Fordel eller ikke for en By at faa Garnison, men det, jeg hævder, er blot dette, at ved at ophæve en Bestemmelse som denne rører vi tillige ved selve Indkvarteringsspørgsmaalet. Jeg har ikke sagt noget om, at Garnisonsbyerne yder for lidt; det kan godt være, de yder for meget, det er en Sag for sig; men selve dette, at vi giver dem Ret til at tage den samme Skat af Militærpersoner som af andre Borgere, er i den Grad en Forandring af Forholdene, at man ikke kan gøre det uden at tage Spørgsmaalet om at forhøje Indkvarteringsstilskuddet op med det samme, thi ellers har vi ligefrem ophævet det.

Slengerik: Det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) fandt det besynderligt, at det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) og jeg særlig havde talt om Officererne. Det ligger selvfølgelig deri, at det er Officererne, der er de gunstigst stillede af de Mennesker — maa jeg vel nok sige —, om hvem dette Lovforslag handler, og deri, at det er rimeligst, at man først og fremmest holder sig til dem, der er gunstigst stillede. Det kan det ærede Medlem fra Fredericia dog vist ikke have noget imod; og maaske kan vi saa se det ærede Medlem fra Fredericia, der lader til at ville slaa sig til Ridder paa Underofficererne, gaa ind paa, at i alt Fald Officererne skal svare Skat ligesom Kommunens andre Skatteydere; og er det hans Mening, kan det godt være, at vi kan forhandle om, at Underofficererne som de lavere lønnede ikke skal svare Skat saa stærkt som de højere lønnede; det er altid et Grundlag at forhandle paa. Men det er ikke et Grundlag at sige: Denne Mand er militær Befalingsmand, saa skal han skaanes. Hvis der bliver nedsat Udvalg, og hvis det ærede Medlem fra Fredericia kommer med i Udvalget, og hvis Spørgsmaalet bliver rejst, faar vi at se, om han vil være imødekommende i saa Henseende. Men jeg vil sige til det ærede Medlem fra Fredericia, at han har maaske aldrig gjort sig rigtig klart, hvor

gunstigt stillet ganske specielt Officererne er. De er nemlig ualmindelig gunstigt stillede Tjenestemænd her i Danmark. Naar en ung Mand i 23 Aars Alderen bliver udnævnt til Premierløjtnant, efter at Staten har bekostet hans Uddannelse og ikke alene det, men betalt ham en passende Lønning og givet ham Klæder, medens han fik sin Uddannelse, faar han en pæn Løn allerede i den Alder, og naar han i 35 Aars Alderen naar at blive Kaptajn — og det er jo det almindelige i alt Fald for Fodfolks-officerer, det ærede Medlem fra Fredericia ryster paa Hovedet, men han kan tage Statshaandbogen, og der kan han se, at det er rigtigt, hvad jeg siger, ganske specielt efter den nye Hærlov, der kræver et gevaldigt Avancement — (Johannes Jensen: Det er noget helt andet end det, her er Tale om), naar han i 35 Aars Alderen eller maaske forinden er naaet til at blive Kaptajn, har han en Lønning af 3,000 Kr., og saa kan han, naar han bliver 47 Aar, naa op til en Lønning af 4,200 Kr. Det kan han beholde, til han er 52 Aar, saa kan han blive Kaptajn i Reserven med et Honorar paa 1,020 Kr. og en Pension paa 2,800 Kr., indtil han bliver 60 Aar; saa kan han, hvis han ikke forinden er hjemkaldt til Ryes Brigade, der forhaabentlig ogsaa har Plads til ældre Krigere, der kun har deltaaget i fredelig Krigstjeneste, og hvis han lever, til han er 70 Aar, oppebære i alt mellem 140,000 og 150,000 Kr. for dette selvfølgeligt forfærdeligt produktive Arbejde i Samfundets Tjeneste. Det er Folk, der er stillet udmærket godt, der er ikke ret mange Mennesker, som for et Arbejde af denne Art har en saadan Løn som de Herrer Officerer.

Naar det ærede Medlem fra Fredericia dernæst mener, at dersom de militære Befalingsmænd bliver sat i Skat ligesom andre Mennesker, har de ikke noget juridisk Krav paa at faa nogen Erstatning i den Anledning. Nej, det er rigtigt nok, det har de ikke. Det juridiske Krav, som Domstolene faar med at gøre, maa staa nogenlunde ensartet for begge Parter, baade for det ærede Medlem fra Fredericia og for mig; det vil blive afgjort af Domstolene, uden at de spørger, om det er det ærede Medlem fra Fredericia eller mig, der har den Anskuelse. Men med det moralske Krav forholder det sig anderledes; det er nemlig ganske afhængigt af, hvem den Mand er, der nærer vedkommende Anskuelse; det er ganske relativt. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem fra Fredericias moralske Krav er meget stærkere